

عکس / پوشش زنان ارمنه اصفهان

۶ آذر ۱۴۰۲ ساعت ۱۵:۲۶

تمام ملل و اقوام در کنار ویژگی‌های سنتی دارای انواع پوشاک و لباسهای سنتی خود می‌باشند. ما بر اساس تصاویری که روی اشیاء پیدا شده طی حفاریهای باستان شناسی و نیز اطلاعات مکتوب باقی مانده از ادوار گذشته می‌توانیم به نحوه و اشکال پوشاک سنتی ارمنیان پی ببریم.

تمام ملل و اقوام در کنار ویژگی‌های سنتی دارای انواع پوشاک و لباسهای سنتی خود می‌باشند. ما بر اساس تصاویری که روی اشیاء پیدا شده طی حفاریهای باستان شناسی و نیز اطلاعات مکتوب باقی مانده از ادوار گذشته می‌توانیم به نحوه و اشکال پوشاک سنتی ارمنیان پی ببریم.

تنوع پوشاک زنان در سرپوش‌ها، تن پوش‌ها و زیورآلات و تزیینات وابسته به آنان به مراتب بیشتر از پوشاک مردان است. پوشاک زنان ارمنی منطقه فریدن در تمام روستاها دارای یک شکل و الگوست. این لباس لباسی است که زنان ارمنی در زمان مهاجرت به ایران آن را به تن داشته و سال‌ها در حفظ و نگهداری آن تلاش کرده‌اند. در طول قرن‌های هفدهم تا بیستم میلادی فرهنگ بومی ارمنیان فریدن تأثیرات خواسته و ناخواسته بسیاری را از فرهنگ و هنر ایرانی پذیرفته‌است.

کافه تاریخ
cafetari.kh.com

خانم زرینی مشهدی

دختران بین سنین کودکی تا اواخر نوجوانی از «چین شابیک» یا در اصطلاح پیراهن چین دار با رنگ‌های شاد و پیش بند استفاده می‌کردند. دختران هم به مانند زنان برای آرایش مو گیسوان خود را در یک یا دو رشته می‌بافتند و سپس، کلاه عرق چین سکه

دوزی شده‌ای از جنس مخمل، چیت یا ابریشم بر سر می‌گذاشتند و بر روی عرق چین هم «لاچاک» (لاچاک روسری بزرگی به ابعاد ۱/۵ متر و به صورت چهارگوش بود که دختران از چیت گذار و زنان از جنس کُدَری به رنگ زرشکی با دنباله‌های بلند به سر می‌کردند) می‌انداختند. از دیگر زیورآلات آنان دستبندهایی از سکه و گلوبندهایی با مهره‌های رنگین بود. دختران فریدنی دهان خود را با «باشماخ» (باشماخ دستمالی سفید از جنس ململ بود که زنان بعد از ازدواج به صورت سه گوش بر روی چانه و دهان خود می‌بستند و آن را با بندهایی در پشت گردن محکم می‌کردند) نمی‌بستند.

دختران فریدن (اصفهان) هنگام عروسی پس از پوشیدن لباس محلی زنانه که شامل «شابیک»، (پیراهن را در اصطلاح محلی شابیک می‌گفتند. شابیک تن پوشی بود تا مچ پا، یقه گرد و دارای چاک کوچکی در قسمت جلو که معمولاً با بندینک باز و بسته می‌شد) «مینتان» (مینتان تن پوشی آستردار، جلو باز و یقه هفت بود که با یک دکمه (سکه) در قسمت شکم بسته می‌شد. مینتان دارای دو جیب در پهلوها، آستینی بلند و چاک بلندی تا آرنج بود که در صورت نیاز با دکمه و بندینک بسته می‌شد) و «گُگنوتس» (این تن پوش پیش بندی از جنس متقال به رنگ‌های قرمز عنابی و زرشکی بود که آن را بر روی مینتان می‌بستند). بود شروع به تزیین سر می‌کردند و گاه همراه با تزیینات بر سر عروس «گلخی کُقر» (تور سر عروس را در اصطلاح محلی گلخی کُقر می‌گویند. گلخی کُقر پارچه ترمه چهار گوشه دارای ریش‌های تزیینی در چهار طرف بود که آن را هنگام عروسی به صورت سه گوش بر سر عروس می‌انداختند). دختران تنها به هنگام ازدواج مجاز به استفاده از تزیینات مخصوص زنان و عروسان بودند.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۴۹۴۱۴/اصفهان-ارمنه-زنان-پوشش-عکس/>